

ПРОТОКОЛ

№ 308

гр. Пловдив, 07.06.2023 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, 3-ТИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на седми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Вера Ив. Иванова

Членове: Катя Ст. Пенчева
Тодор Илк. Хаджиев

при участието на секретаря Мила Д. Тошева

Сложи за разглеждане докладваното от Катя Ст. Пенчева Въззивно търговско дело № 20235001000201 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 13:30 часа се явиха:

За жалбоподателя-ищец А.-к. ЕООД редовно призован, се явява законния представител и управител К.М..

За жалбоподателя-ответник Ю.Ф. ЕАД, редовно призован, не се явява законен представител. Явява се процесуалният представител адв. К. с пълномощно и за настоящата инстанция.

Управ. М.: Да се даде ход на делото.

Адв. К.: Да се даде ход на делото.

Съдът счита, че няма процесуална пречка да бъде даден ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА се делото.

С решение № 260092/09.08.2022 г., постановено по търг.д. № 173/2020 г. по описа на окръжен съд С.З., „Ю.Ф.“ АД, ЕИК ***** е осъдено ДА ЗАПЛАТИ на „А.К.“ ЕООД, ЕИК ***** сумата в размер на 431 738 лв., платена цена по договора от 28.05.2018 г., представляваща връщане на

даденото на отпаднало основание, ведно със законовата лихва върху сумата от датата на подаване на заявление по чл.417 ГПК - 09.03.2020г., до окончателното изплащане, за които претендирани суми с Разпореждане № 2800/09.03.2020 г. на РС С.З. по ч.гр.д. № 1073/2020 г. е отхвърлено подадено Заявление по чл.417 ГПК до РС-С.З., както и да заплати сумата 34 042,84 лв. - разноски по делото, съобразно уважената част на исковата претенция.

Отхвърлен е предявеният иск от „А.К.“ ЕООД, ЕИК ***** против „Ю.Ф.“ АД, ЕИК ***** за заплащане на сумата 250 000 лв. - договорна неустойка по договора от 28.05.2018 г., ведно със законовата лихва върху сумата от датата на подаване на заявление по чл.417 ГПК - 09.03.2020 г., до окончателното изплащане, за която претендирана сума с Разпореждане №2800/09.03.2020 г. на РС С.З. по ч.гр.д. №1073/2020 г. е отхвърлено подадено Заявление по чл.417 ГПК до РС-С.З.. „А.К.“ ЕООД, ЕИК ***** е осъдено да заплати на „Ю.Ф.“ АД, ЕИК ***** сумата 7 317лв. - разноски по делото съобразно отхвърлената част на исковата претенция.

С определение № 260496/10.10.2022 г., постановено по реда на чл.248 от ГПК, са оставени без уважение молбите на „А.К.“ ЕООД и на „Ю.Ф.“ ЕАД за изменение на постановеното решение в частта относно разноските.

С определение №260072/10.02.2023 г., постановено по реда на чл.248 от ГПК, е допълнено решение №260092/09.08.2022 г. по т.д. №173/20 г. на Окръжен съд Ст.З. като „Ю.Ф.“ АД, ЕИК ***** е осъдено ДА ЗАПЛАТИ на „А.К.“ ЕООД, ЕИК ***** сумата в размер на 8 634,76 лв. - разноски в заповедното производство съобразно уважената част на исковата претенция.

Така постановеното решение е обжалвано с редовна въззивна жалба от ищеца в първоинстанционното производство - „А.К.“ ЕООД. Въззивната жалба е срещу тази част на решението, с която е отхвърлен искът за неустойка в 250 000 лв., ведно със законовата лихва върху сумата от датата на подаване на заявление по чл.417 ГПК - 09.03.2020 г., до окончателното изплащане. Жалбоподателят счита, че решението в обжалвана част е неправилно. Изложени са подробно доводи. Коментирани са доказателствата по делото, с оплакване, че първоинстанционният съд неправилно не е анализирал част от тях, а друга част от доказателствата са ценени превратно. Твърди се, че

неправилно не са допуснати поискани от страната доказателства. Иска се отмяна на решението в обжалваната част и постановяване на друго, с което искът за неустойка от 250 000лв. по договор от 28.05.2018г. да бъде уважен, ведно със законната лихва, считано от датата на подаване на заявление по чл.417 от ГПК – 09.03.2020г. Претендират се сторените разноски по делото, включително и тези, направени в обезпечително производство и заповедното производство. Във въззивната жалба се съдържат доказателствени искания, посочени в 4 пункта.

В постъпилия в срока по чл.263 ал.1 от ГПК отговор от насрещната страна - „Ю.Ф.“ ЕАД /понастоящем ЕАД, съгл. вписване в ТР по партидата на дружеството № 20200923153742/, се оспорва изцяло подадената от „А.К.“ ЕООД въззивна жалба. Възражава се срещу съдържащите се във въззивната жалба доказателствени искания.

Срещу постановеното решение е подадена в срок въззивна жалба и от ответника в първоинстанционното производство - „Ю.Ф.“ ЕАД. Въззивната жалба е срещу тази част на решението, с която ответникът е осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 431 738 лв., платена цена по договора от 28.05.2018 г., ведно със законовата лихва върху сумата от датата на подаване на заявление по чл.417 ГПК - 09.03.2020 г., до окончателното изплащане. Жалбоподателят счита, че решението в обжалваната част е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон и е необосновано. Аргументите в тази насока се свеждат основно до несъгласие с изводите на първостепенния съд, че договорът от 28.05.2018 г. не е нищожен на основанията, своевременно въведени като възражения от ответника, по чл.26 ал.1, пр.2 и 3 от ЗЗД – поради заобикаляне на закона и противоречие с добрите нрави. Изложени са подробни съображения. Иска се отмяна на решението в обжалваната част и постановяване на друго, с което искът да бъде отхвърлен. Заявено е и евентуално искане – в случай че се приеме, че искът е основателен, да се отмени решението в частта, с която законната лихва е присъдена считано от датата на подаване на заявление по чл.417 ГПК - 09.03.2020 г., като законната лихва се присъди считано от датата на подаване на исковата молба – 08.07.2020 г.

С въззивната жалба не са заявени доказателствени искания. Претендират се сторените по делото разноски.

В постъпилия в срока по чл.263 ал.1 от ГПК отговор от насрещната страна - „А.К.“ ЕООД, се оспорва изцяло подадената от „Ю.Ф.“ ЕАД въззивна жалба.

Срещу определение № 260496/10.10.2022 г., постановено по реда на чл.248 от ГПК, са подадени части жалби и от двете страни - „А.К.“ ЕООД и на „Ю.Ф.“ ЕАД, с искане за отмяната му в съответните части. В постъпилия в срока по чл.276 ал.1 от ГПК отговор от „А.К.“ ЕООД подадената от „Ю.Ф.“ ЕАД частна жалба се оспорва изцяло. В постъпилия в срока по чл.276 ал.1 от ГПК отговор от „Ю.Ф.“ ЕАД подадената от „А.К.“ ЕООД частна жалба се оспорва изцяло.

Обжалвано е и определение № 260072/10.02.2023 г., постановено по реда на чл. 248 ГПК от ответника „Ю.Ф.“ ЕАД. Изложени са съображения за неправилност. Цитирана е съдебна практика. Приложено е и определение на Софийски апелативен съд, постановено в производство по чл.396, ал. 2 ГПК. По тази частна жалба е постъпил отговор от „А.К.“ ЕООД, с който същата се оспорва.

По доказателственото искане, съдържащо се във въззивната жалба на „А.К.“ ЕООД с определение, постановено по реда на чл. 267 ГПК № 122/29.02.2023 г., съдът се е произнесъл, като е оставил без уважение исканията за допускане на експертизи. По отношение на искането по пункт I приемане на писмени доказателства, съдът е постановил, че ще се произнесе в открито съдебно заседание.

Управ. М.: Поддържам въззивната жалба, както и частната жалба, съответно оспорвам въззивната частна жалба на „Ю.Ф.“ ЕАД. Поддържам исканията си в пункт 1-ви, въпреки че вредите не са елемент от фактическия състав на иска за неустойка, но доколкото първоинстанционният съд с едно меко казано съмнително решение преобръща съдебната практика и правната теория относно доказване на размера на неустойка, съответно базирайки се, че неустойката е нищожна, като твърди нелепо, че претърпените вреди били много по-малко от размера на договорената неустойка, поддържа искането да се приемат като доказателства.

Адв. К.: Поддържам нашата въззивна жалба. По отношение на доказателствените искания, поддържам становището, че те са недопустими по отношение на чл. 266, ал.1 ГПК, тъй като не са нововъзникнали.

Съдът намира, че доказателственото искане, съдържащо се в пункт I от въззивната жалба на „А.К.“ ЕООД за приемане на писмени доказателства следва да бъде оставено без уважение. По отношение на това искане не са налице нито една от предпоставките, визирани в чл.266 ГПК, като страната не въвежда и обосновани аргументи в тази насока. Ето защо

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на жалбоподателя-ищец „А.К.“ ЕООД за приемане на писмени доказателства, съдържащо се в пункт I от въззивната жалба.

Управ. М.: Нямаме други доказателствени искания. Представям списък на разноските

Адв.К.: Аз също нямам други доказателствени искания. Представям списък на разноските.

Възразявам срещу искането за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение. Отново дружеството се представлява от управителя. Не се представлява от адвокат. Няма основание за присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение.

У п р а в . М.: Възразявам за прекомерност на адвокатското възнаграждение. На първо място действията са извършени по време на действието на предходните разпоредби на Наредба № 1 за минималните адвокатски възнаграждения, а именно подаването на въззивната жалба, на отговора на въззивна жалба и на подаване на частната жалба, съответно отговора на нашата, т.е. правните действия са извършени по време на отменената наредба.

С оглед липсата на заявени доказателствени искания от страните, съдът намира, че делото е изяснено от фактическа страна и следва да бъде даден ход по същество и затова

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЛАГА представените списъци по чл. 80 ГПК и договор за процесуално представителство и доказателства за извършено плащане.

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

Управ. М.: Уважаеми апелативни съдии, моля да уважите подадената въззивна жалба срещу първоинстанционното решение в частта за иска по чл. 92 ЗЗД за договорената неустойка. Считаме, че неустойката изпълнява всички присъщи функции, а именно обезщетителна, обезпечителна и санкционна и в този смисъл не е нищожна, както е постановил първоинстанционния съд. На следващо място, изводът на първоинстанционния съд, че търпените вреди от ищеца А.К. са много по-малко от договорения размер на неустойката, като вече съдебната практика и правната наука в смисъл такъв, че нормата е императивна - вреди не се доказват при договорена неустойка.

На следващо място, съдът не е отчетел тоталния характер на неизпълнението. Няма нито една обективна причина за неизпълнение на договора от страна на Ю.Ф.. Единствено финансовата изгода от неизпълнението. Ответникът е преценил, че му е по-изгодно да не изпълни, въпреки риска да бъде осъден да заплати законни лихви върху главницата, връщане на главницата, да плати евентуално присъдена неустойка и съдебни разноски.

Оспорвам въззивната жалба. Моля за разноски. Моля за срок за писмена защита.

Адв. К.: Уважаеми апелативни съдии, поддържам въззивната жалба, подадена срещу решението на Окръжен съд С.З. в обжалваната част. Поддържам и двете частни жалби, подадени във връзка с определенията от м. октомври 2022 г. и м. февруари 2022 г., с които е допълнено решението в частта за разноските. Поддържам подадените отговори. Относно решението - обжалваното решение в частта, в която са уважени исковете на ищеца е неправилно, поради погрешни правни изводи и противоречие с материалния закон. Съдът не е уважил направеното от Ю.Ф. възражение за нищожност на основание чл. 26, ал. 1, пред. 2 ЗЗД като неправилно е приел, че процесният договор не е нищожен, поради заобикаляне на закона и противоречие с добрите нрави по подробно изложените във въззивната жалба съображения.

Оспорвам въззивната жалба. Решението в обжалваната част е правилно, законосъобразно. Съдът правилно е приел, че неустойката е нищожна на основание чл. 26, ал. 1, предл. 3 ЗЗД, поради противоречие с добрите нрави. Тя излиза извън присъщите обезщетителни, обезпечителни и санкционни

функции по подробно изложени в отговора на въззивната жалба аргументи.

Молим да ни присъдите направените разноси. Моля и за нас срок за писмени бележки.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

Обявява устните състезания за приключили.

Определя срок за представяне на писмена защита на жалбоподателя-ищец едноседмичен такъв, а на жалбоподателя-ответник 10-дневен срок.

Съдът обяви дата за постановяване на решението 07.07.2023 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание.

Заседанието се закри в 13.48 часа.

Председател: _____

Секретар: _____